

kårligt kan udskrive tre rykkere i rap og indkasere, som vi har et eksempel på, 800 kr. fra en person, som var flyttet og derfor ikke havde fået regningen betalt i tide. Og da man så 26 dage efter, altså mindre end en måned efter, skulle betale regningen, var den altså løbet op med regningens oprindelige beløb plus 800 kr. i gebyr.

Jeg kan ikke forstå, at Venstre kan sige: Jamen det er i orden. Og jeg kan ikke forstå, at Venstre synes, at det er i orden, at man på denne måde skaffer penge, f.eks. at forældre, der har deres børn i daginstitution, skal bon'es efter nogle særlige regler, hvis de kommer til at glemme en regning, i modsætning til hvis det er nede i den private butik, man har glemt at betale en regning, eller hvis det er hos elseskaberne. Så skal man bon'es efter, hvad det koster. Men hvis vi er så uheldige at have glemt regningen fra børneinstitutionen, skal man straks bon'es med 250 kr. Jeg synes, det siger en hel del om Venstres sociale holdning.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Jeg mindes hr. Frank Aaen i en tidligere udtalelse fra talerstolen i dag sige, at hvis det er fattige pensionister, der skal have overskrevet et skøde på en ejendom, gjorde det ikke så meget, men hvis det var de rige, så gjorde det altså ingenting, hvis de skulle betale for den omlægning.

Jeg understreger: Hvis folk tager telefonen og ringer ned på forvaltningen og får lavet en aftale, så koster det ikke noget gebyr. Men for os i Venstre – og det er overhovedet ikke en ny politik – er det lige meget, om man er rig eller fattig: Hvis man udviser slendrian, så koster det.

Og jeg sagde i et tidligere svar, at hvis man er blevet rykket for gebyret ved en fejl, så bør enhver kommune med respekt for sig selv strege det gebyr. Men hvis der er tale om, at man har overskredet nogle grænser for betaling, eller man ikke har ladet høre fra sig, så mener jeg, at det er rimeligt, at man må betale.

Det er ikke at sammenligne med det private erhvervsliv, for man smider jo ikke børn ud af daginstitutionen, hvis forældrene ikke har kunnet betale eller villet betale eller ikke har reageret. Man bliver nødt til at finde en ordening. Og der har det jo vist sig, at den rykker, man sender af sted, har haft en meget god virkning, fordi gælden til det offentlige er faldet væsentligt. Og det er da ikke helt uvæsentligt i det her spil, så vi bliver nødt til at gøre brug af de midler, der er nødvendige for at få pengene i kassen.

Til sidst vil jeg godt medgive, at hvis det nu viser sig, at vi under udvalgsarbejdet får belyst, at der er nogle ting, der er fuldstændig vanvittige, så bør det selvfølgelig rettes gennem Indenrigsministeriet. Men jeg kan ikke se, at der er nogen grund til at lave om på de regler, vi har tilsluttet os i sin tid.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning og derefter hr. Kalnæs. Og for begge gælder det, at det er tredje og sidste korte bemærkning til Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen vi taler ikke om de forbitrede, der ikke vil betale. Jeg går ind for, at folk skal betale det, som det nu er bestemt at de skal betale. Det går jeg ind for, absolut. Jeg går ind for det, at folk, der hårdnakket opbygger en skattegæld eller ikke vil betale for deres varme, eller hvad ved jeg, i hvert fald skal reagere og ikke bare lade være.

Men det, vi taler om her, er den enlige mor, hvor banken har glemt at betale regningen nede i daginstitutionen, og så får hun lige pludselig en regning; før hun overhovedet ved, at hun skylder penge, så kommer der en regning på 550 kr. plus rente på 570 kr. – 570 kr. for at have glemt én regning nogle få dage.

Eller det andet eksempel på én, der er flyttet og heller ikke ved, at vedkommende skylder det offentlige penge, slet ikke har fået at vide, at vedkommende skylder det offentlige penge, og så lige pludselig opdager, at der er sendt tre rykkere på 26 dage med en samlet regning på 800 kr.

Venstre må da også mene, at der er nogle urimeligheder. Dem må vi have kigget på og luget ud.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Nu har vi jo hørt nogle gange både fra den socialdemokratiske ordfører og fra Venstres ordfører, at det offentlige ikke sådan kan afbryde leverancen. Nej, og de kunder, det offentlige har i den her sammenhæng, kan heller ikke rigtig skifte leverandør ud. Men de, der har leverancen her, kan opkræve pengene. De har alle tiders inddrivelsesmuligheder. Det er ikke et spørgsmål, om man er rig eller fattig. Det er et simpelt spørgsmål om ret og rimelighed. Det er efter